

rinelov, deri at indføre en Bestemmelse, der paa en noget mere fyldestgørende Maade kunde værne om Konsumenternes Ret. Man har søgt at naa dette Maal ad to Veje, hvoraf den første vil findes angivet i Endringsforslaget under Nr. 2 til § 3, der lyder saaledes: „I næstsidste Linie forandres det første „“ til: „“, hvorefter tilføjes: „og saafremt der paa samme Sted ogsaa forhandles Smør, skal Smør- og Margarinebeholdningen hver for sig anbringes paa en særskilt Plads i Lokalet og isjnefaldende være adskilt fra hinanden med et Mellemrum af mindst 2 Alen, samt paa den foran bestrevne Maade hver især være betegnet henholdsvis som „Margarine“ eller „Smør“.“ Hensigten med denne Bestemmelse er jo temmelig indlysende. Allerede Ordblyden af dette Endringsforslag, som jeg her har oplæst, angiver jo, at man vil have disse forskellige Beholdninger isjnefaldende sondrede fra hinanden, og Hensigten hermed er, at Kunderne paa en let og bekvem Maade selv skulle kunne kontrollere, om den af dem forlangte Vare udeliveres dem fra den rette Beholdning, noget, som de nu meget ofte ere affkaarne fra, idet Margarinebøtterne og Smørfustagerne staa Side om Side, ofte endogsaa ganske skjulte af Dissen. — Nu kan der her stilles det Spørgsmaal, om den Fordring, der opstilles i dette Endringsforslag, ikke er for streng, men jeg skal i saa Henseende blot henvise til mange andre Landes Margarinelove og deriblandt til den belgiske. Denne er i overordentlig Grad strengere, end hvad der her foreslaas, og det er ulukkende af Hensyn til Konsumenterne, eftersom Belgien som bekendt har en langt større Indførsel af Smør end Udførsel deraf. Det gælder altsaa der ikke om at værne om Smøreksperten, men alene om at værne Publikum. Der maa ingen forhandle Smør og Margarine i samme Butik, og hvad mere er, der maa ikke en Gang i samme Gjendom være to fra hinanden ganske adskilte Butikker, hvoraf den ene forhandler Smør og den anden Margarine. Ja, Bestemmelsen er endog saa streng, at der mellem to saadanne Butikker skal være offentlig Vej eller Gade. Man vil altsaa, tror jeg, se, at den her opstillede Fordring er langt fra at være for streng, tværtimod, den maa anses for at være saa human, som den vel kan være, naar den overhovedet skal svare til sit Formaal. — Man kunde dernæst spørge, om den da ikke vil virke alfor urimelig generende over for de handlende; men heller ikke i saa Henseende tror jeg, at man behøver at gøre sig Bekymringer, thi selv den mindste Butik har dog foruden

Bindues- og Dørfiden tre andre Sider, og at der paa disse tre Sider maa kunne findes en særskilt Plads til Margarinebeholdere og Smørbeholdere, synes jeg ligger klart for Dagen, især da Mellemrummet kun skal være 2 Alen, og der jo derhos intet er i Vejen for at udfylde Mellemrummet med andre Varer som Æg og lignende. — Et tredje Spørgsmaal, der kan rejses, er, om overhovedet hele denne Foranstaltning ikke er overflødig. Det tror jeg nu ikke, den er. Vel er der nu i Margarine-loven givet Forrifter om at mærke Margarinebeholderne, ligesom der jo ogsaa er givet en bestemt Anvisning om, at de skulle have en fra Smørfustager forfellig Form, samt at al Margarine, der udeliveres, skal omsluttet af et Papir, hvorpaa der er bestemt angivet, at det er Margarine, men alle disse Foranstaltninger, saa gode de end ere, forekomme mig netop at vise stærkt hen til, at en saadan Bestemmelse som den, Udvalgets Flertal, har foreslaaet i Endringsforslaget Nr. 2, virkelig er praktisk. Thi det nytter ikke, at Margarinebeholderen er nok saa godt mærket, naar vedkommende ikke kan faa den at se. Naar den staa saaledes opstillet, at man ikke kan se den, bliver hele den Sikkerhed, som gennem Mærkningen eller paa anden Maade gives, illusorisk, og derfor tror jeg, at man langt fra kan sige, at en Bestemmelse som den foreslaaede er overflødig.

Den anden Vej, ad hvilken man har søgt at ville sikre Konsumenterne og værne om deres Ret, er gennem den Bestemmelse, som findes i Endringsforslaget under Nr. 3, der lyder saaledes: „I ethvert offentlig Lokale, hvor der mod Betaling serveres eller sælges Spisevarer, til hvis Tilberedning Margarine er benyttet, skal der efter Indenrigsministerens nærmere Forfrist paa et isjnefaldende Sted med mindst 3 Tommer store Bogstaver være angivet: „Her benyttes Margarine“. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse over for, hvad der tilvirkes i Brød- og Kagebagerier.“ Ogsaa her forekommer det mig, at Ordblyden af selve Endringsforslaget er saadan, at det ikke trænger til nærmere Forklaring. Derimod kan der være Anledning til nærmere at begrunde, hvorfor Udvalgets Flertal overhovedet har troet at burde stille dette Endringsforslag. Jeg skal henvise til, at der sikkerlig er en stor Misnøje i vide Kredse af Befolkningen med, at man mod Vilje og Vidende ofte bliver praffet Margarine paa Halsen, naar man har god Grund til at tro at faa Smør og endogsaa har forlangt Smør, f. Eks. naar man har forlangt Smørebrod og i hvert